

Проповед на 11 ноември - деня, когато почитаме свети Мина

Братя и сестри,

Днес почитаме велик Божи угодник, достохвален мъченик от раннохристиянско време, прославен застъпник пред Божия престол за грешния човешки род.

Почитаме свети великомъченик Мина, египтянина-воин, презрял всичко суетно и преходно, всички блага на този земен свят и изповядвал вярата сред нечувани страдания.

В онези времена – първите векове след Рождество Христово, императорите-езичници започват гонения срещу новопоявилото се Христово учение. Християнството противоречи на цялото езическо многобожие, свързано с почитане на идоли и мрачни езически практики на гадаене, жертвоприношения, разврат в езическите храмове и почитане на римските императори като богове.

От тези първи 3 века на своето съществуване, Христовата Църква дава много мъченици, които, украсени с багреницата на своите многострадални кърви, отиват в Царството Небесно и пред Божия престол се застъпват за всички нас.

Сред тях сияе воинът Мина, който оставя войската на земния цар, за да се причисли към безсмъртното небесно войнство. Ако погледнем неговото житие, ще видим, че той съзнателно се връща в града по време на езически празник, за да изповядва открито християнската вяра.

Той знае, че го очаква ужасна смърт. Но любовта му към Христа, Който е Пътят, Истината и Животът, любовта му към Христа е по-силна от естествения човешки страх пред болката и страданието. Неслучайно светите отци на Църквата казват, че мъченичеството е дар, велик дар, с който са удостоени немного хора.

Мъченическата смърт на свети Мина се отнася към 304 година.

Обикновено изглежда, че дивните в подвизи и устояване на вярата християни са останали в древните времена. Вярно е, че днес няма гонения като Диоклетиановото преследване на Христовите следовници. Минаха и десетилетия откак приключи атеистичния държавен режим, когато партийните активисти са обикаляли църквите на Възкресение да следят кой отива да почете най-големия християнски празник.

Ето, днес няма открито гонение срещу Църквата. Но врагът на нашето спасение действа по друг начин. Виждаме, че за три десетилетия и повече предмет Религия не е въведен в общообразователните училища, както е било преди тоталитарния режим. И повярвайте, това не е поради бездейност на Църквата, която многократно призовава към това и внесе петиция по този въпрос, когато предстояха промени в закона за образованието.

Нещо повече, християнският морал, традиционният морал от библейско време, не може да достигне до нашите деца, зомбирани от практиката на наложените извращения, маскирани като човешки права.

Знаем от библейската история, че такова нечувано отстъпление от всички ценности е имало в дните на Содом и Гомора и как само семейството на Лот се е спасило от Божия гняв, изсипал се върху градовете, клокочещи от противоестествени грехове.

Дори и ние, малцината в Църквата, малкото Христово стадо, не сме опазени от окултни влияния, от сектантски възгледи, не сме опазени от астрология, от различни суеверия и талисмани, от посещения при екстрасенси, от баене и гадаене, от вяра в прераждането, в Дънов или във Ванга, които някои смятат за истински духовни водачи.

Какво да проповядваме на своите деца, щом самите ние не сме запазили чистотата на вярата, тази Христова вяра, за която проля кръвта си свети Мина. Как се смятаме за християни, когато не желаем да се отречем от собствените си заблуди, заблудите на съвременни хора, приучени, че всичко е добро, дори и лъжливата духовност, щом ни се поднесе от медиите и интернет.

Какъв отговор ще дадем на Страшния Божи съд? Как ще се оправдаем? Не всички могат да бъдат мъченици. Никой не иска от нас да претърпим мъченията на свети Мина. Но всеки, всеки може да се моли в скришната си стая на Троицния Бог. Всеки може да прости, когато е обиден. Всеки може да загаси телевизора, за да не гледа скверни сцени. Всеки може да заяви, когато чуе, че Дънов, Ванга и дядо Влайчо са духовни водачи, че това не е истина. Защото духовете, които водят Дънов, Ванга и дядо Влайчо са поднебесните духове на злобата, враговете, които правят всичко за нашата погибел. Те са маскираните в ангели на светлината наши противници, за които говори апостол Павел.

И нека помним словата на Златоустия богослов: *„Всеки, който е в Истината, а продължава да търси нещо друго, очевидно търси лъжата“*.

Да не бъде, братя и сестри, да не бъде това, да ставаме участници в безплодните дела на мрака. А понеже отстъплението от Христа е всеобщо, да се молим, да не отпаднем от вярата, да се молим и за нашите чада, да се просветят от Божията светлина и да отстъпят от всяка заблуда.

Божие благословение, по молитвите на светите Мина, Виктор и Викентий, на света Стефанида и свети Теодор Студит да е с всички вас. Амин!

2023 г.